

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 16 grudnia 1989 r.

Nr 67

TRESC:

Poz.:

USTAWY:

406 — z dnia 30 listopada 1989 r. o Funduszu Daru Narodowego	995
407 — z dnia 1 grudnia 1989 r. o utworzeniu urzędu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej	996
408 — z dnia 1 grudnia 1989 r. o utworzeniu urzędu Ministra Łączności	997

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

409 — z dnia 11 grudnia 1989 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie czynszów najmu za lokale mieszkalne i użytkowe	998
410 — z dnia 13 grudnia 1989 r. w sprawie podwyższenia ryczałtu dla kombatantów z tytułu opłat za energię elektryczną, gazową i ciepłą na cele domowe	998

ROZPORZĄDZENIE

411 — Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 28 listopada 1989 r. w sprawie sposobu, trybu i szczegółowych warunków nadawania uprawnień zawodowych oraz działania komisji kwalifikacyjnej do spraw uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii	999
---	-----

406

USTAWA

z dnia 30 listopada 1989 r.

o Funduszu Daru Narodowego.

Art. 1. 1. Tworzy się Fundusz Daru Narodowego, zwany dalej „Funduszem”.

2. Fundusz gromadzi środki pochodzące od Polaków i przyjaciół Polski w kraju i za granicą.

Art. 2. 1. Środki Funduszu przeznacza się na finansowanie potrzeb przedstawianych przez rząd, kościoły, związki wyznaniowe, organizacje społeczne, a w szczególności na wspieranie ochrony zdrowia i pomocy społecznej, ochrony środowiska oraz oświaty, nauki i kultury.

2. Środki dewizowe Funduszu mogą być przeznaczone również na zmniejszenie zadłużenia zagranicznego.

Art. 3. 1. Dochodami Funduszu są dary składane indywidualnie lub zbiorowo w postaci:

- 1) wpłat pieniężnych oraz obligacji i akcji emitowanych na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
- 2) wartości dewizowych, w tym walut obcych, wystawionych w walutach obcych akcji, świadectw udziałowych, obligacji, książeczek i innych dowodów oszczędnościowych, certyfikatów i kwitów depozytowych, czeków, czeków podróżnych, weksli, akredytyw, poleceń wypłat oraz innych dokumentów bankowych i finansowych podlegających wymianie na waluty obce,
- 3) darów rzeczowych (ruchomości), a w szczególności biżuterii, złota, platyny, srebra, dzieł sztuki.

2. Zarząd Funduszu może przyjąć dary w innej postaci niż wymienione w ust. 1.

Art. 4. Darczyńca może zastrzec szczególne przeznaczenie daru lub szczególny sposób jego wykorzystania, a także swoją anonimowość.

Art. 5. 1. Darczyńca zwolniony jest od opłat pocztowych, bankowych, notarialnych, sądowych, skarbowych i innych, wiążących się z darowizną na rzecz Funduszu.

2. Opłaty wymienione w ust. 1 ponosi Skarb Państwa.

Art. 6. 1. Dary na rzecz Funduszu zwolnione są od podatku od spadków i darowizn.

2. Wartość darowizny odlicza się w pełnej wysokości od podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym, podatkiem wyrównawczym oraz podatkiem rolnym obliczanym od działów specjalnych, na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

3. Dokonywanie przez Fundusz obrotu wartościami dewizowymi nie wymaga zezwolenia dewizowego.

Art. 7. Organami Funduszu są Rada Nadzorcza oraz Zarząd.

Art. 8. Rada Nadzorcza liczy 11 osób w składzie: przewodniczący oraz członkowie, powoływani i odwoływani wspólną uchwałą Prezydium Sejmu i Senatu.

Art. 9. 1. Rada Nadzorcza określa zasady gromadzenia i przechowywania środków Funduszu oraz nadzoruje jego działanie.

2. Do Rady Nadzorczej należy w szczególności:

- 1) powoływanie i odwoływanie członków Zarządu,
- 2) zatwierdzanie regulaminu prac Zarządu,
- 3) udzielanie pełnomocnictw ogólnych,
- 4) określanie zasad wyceny i sprzedaży darów rzeczowych,
- 5) określanie kierunków wydatkowania środków Funduszu,
- 6) składanie okresowych sprawozdań z wykorzystania środków Funduszu Prezydium Sejmu i Senatu oraz ich publikowanie,
- 7) ustalenie sposobu i terminu zakończenia działalności Funduszu.

Art. 10. Rada Nadzorcza określi zasady prowadzenia Księgi Darów, do której będą wpisywani darczyńcy.

Art. 11. 1. Zarząd Funduszu stanowią: prezes i dwóch jego zastępców oraz dwóch członków.

2. Zarząd kieruje działalnością Funduszu.

3. Do zadań Zarządu należy w szczególności:

- 1) ewidencjonowanie wpływu darów i wydatkowania środków,
- 2) zakładanie kont bankowych i podawanie do publicznej wiadomości danych o tych kontach,
- 3) dysponowanie środkami Funduszu,

4) podawanie do wiadomości publicznej listy darczyńców,

5) prowadzenie Księgi Darów.

4. Do składania oświadczeń woli upoważnionych jest dwóch członków Zarządu lub członek Zarządu i pełnomocnik.

Art. 12. 1. Dary w postaci biżuterii, złota, platyny, srebra i inne dary rzeczowe o szczególnej wartości oraz papiery wartościowe przechowywane są w formie depozytu w Narodowym Banku Polskim.

2. Dzieła sztuki przechowywane są w muzeach i bibliotekach, których wykaz ustali Minister Kultury i Sztuki, oraz w archiwach, których wykaz ustali Minister Edukacji Narodowej.

Art. 13. 1. Obsługę administracyjną i techniczno-organizacyjną Funduszu zapewniają Kancelaria Sejmu i Kancelaria Senatu.

2. Koszty związane z działalnością Funduszu pokrywane są z budżetu centralnego, w częściach dotyczących Kancelarii Sejmu i Kancelarii Senatu.

Art. 14. Dary mogą być składane do dnia 11 listopada 1990 r.

Art. 15. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:
W. Jaruzelski

407

USTAWA

z dnia 1 grudnia 1989 r.

o utworzeniu urzędu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej.

Art. 1. Tworzy się urząd Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej.

Art. 2. Minister Transportu i Gospodarki Morskiej realizuje politykę państwa w zakresie funkcjonowania oraz rozwoju transportu i gospodarki morskiej.

Art. 3. Do zakresu działania Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej należą w szczególności sprawy:

- 1) tworzenia warunków do budowy, utrzymania i eksploatacji kolei, dróg publicznych, portów lotniczych i morskich,
- 2) ruchu drogowego i lotniczego oraz żeglugi morskiej i śródlądowej,
- 3) przewozu osób i rzeczy środkami transportu kolejowego, samochodowego, morskiego, lotniczego i żeglugi śródlądowej,
- 4) rybołówstwa morskiego.

Art. 4. 1. Minister Transportu i Gospodarki Morskiej wykonuje swoje zadania w szczególności przez:

- 1) opracowywanie założeń polityki państwa w zakresie transportu i gospodarki morskiej,
- 2) udział w planowaniu społeczno-gospodarczym i finansowym,

3) inicjowanie przedsięwzięć i tworzenie warunków ekonomiczno-finansowych, organizacyjnych i technicznych w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania transportu, jego systemów i gospodarki morskiej,

4) zapewnianie warunków i udział w kształtowaniu zasad współpracy gospodarczej z zagranicą oraz inicjowanie i realizacja porozumień międzynarodowych w zakresie transportu i gospodarki morskiej,

5) tworzenie warunków rozwoju rybołówstwa morskiego oraz racjonalnego korzystania z zasobów morza.

2. Minister Transportu i Gospodarki Morskiej ogłasza taryfy i wysokości należności za usługi związane z przewozem w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Transportu i Gospodarki Morskiej.

3. Minister Transportu i Gospodarki Morskiej, stosownie do ustalonego ustawą zakresu działania, wykonuje zadania z zakresu obronności i bezpieczeństwa państwa oraz inne zadania określone w ustawach szczególnych.

Art. 5. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może określić szczegółowy zakres działania Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej.

Art. 6. Organizację Ministerstwa Transportu i Gospodarki Morskiej, wykaz jednostek organizacyjnych podporządkowanych Ministrowi Transportu i Gospodarki Morskiej oraz przedsiębiorstw państwowych, dla których Minister Transportu i Gospodarki Morskiej jest organem założycielskim — określa statut nadany przez Radę Ministrów.

Art. 7. 1. Znosi się urząd Ministra Transportu, Żeglugi i Łączności.

2. Określone w odrębnych przepisach sprawy należące do Ministra Transportu, Żeglugi i Łączności, w zakresie ustalonym ustawą, przechodzą do zakresu działania Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej.

Art. 8. Minister Transportu i Gospodarki Morskiej, stosownie do ustalonego ustawą zakresu działania, staje się z dniem wejścia w życie ustawy organem założycielskim przedsiębiorstw państwowych, dla których dotychczas takim organem był Minister Transportu, Żeglugi i Łączności.

Art. 9. Traci moc ustawa z dnia 23 października 1987 r. o utworzeniu urzędu Ministra Transportu, Żeglugi i Łączności (Dz. U. Nr 33, poz. 174).

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:
W. Jaruzelski

408

USTAWA

z dnia 1 grudnia 1989 r.

o utworzeniu urzędu Ministra Łączności.

Art. 1. Tworzy się urząd Ministra Łączności.

Art. 2. Minister Łączności realizuje politykę państwa w zakresie funkcjonowania i rozwoju łączności.

Art. 3. Do zakresu działania Ministra Łączności należą w szczególności sprawy:

- 1) tworzenia warunków do budowy, utrzymania i eksploatacji urządzeń pocztowych, sieci telekomunikacyjnej i innych środków łączności,
- 2) warunków organizowania usług pocztowych i telekomunikacyjnych,
- 3) nadzoru nad technicznymi warunkami funkcjonowania i użytkowania środków łączności.

Art. 4. 1. Minister Łączności wykonuje swoje zadania w szczególności przez:

- 1) opracowywanie założeń polityki państwa oraz programów rozwoju w zakresie łączności,
- 2) udział w planowaniu społeczno-gospodarczym i finansowym,
- 3) tworzenie warunków oraz inicjowanie przedsięwzięć ekonomiczno-finansowych, organizacyjnych i technicznych w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania systemów łączności telekomunikacyjnej i pocztowej, a także ich nowoczesnego rozwoju dla efektywnej obsługi gospodarki i społeczeństwa,
- 4) udział w kształtowaniu zasad współpracy z zagranicą w zakresie łączności oraz inicjowanie i podejmowanie współpracy międzynarodowej w dziedzinie technicznego i organizacyjnego rozwoju systemów łączności, w tym również w ramach wyspecjalizowanych organizacji międzynarodowych,
- 5) ustalanie taryf za usługi pocztowe i telekomunikacyjne o charakterze powszechnym, ogłaszanych w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Łączności.

2. Minister Łączności stosownie do ustalonego ustawą zakresu działania wykonuje zadania w zakresie obronności i bezpieczeństwa państwa oraz inne zadania określone w ustawach szczególnych.

Art. 5. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może określić szczegółowy zakres działania Ministra Łączności.

Art. 6. 1. Określone w odrębnych przepisach sprawy należące do Ministra Transportu, Żeglugi i Łączności, w zakresie ustalonym ustawą, przechodzą do zakresu działania Ministra Łączności.

2. Minister Łączności, stosownie do ustalonego ustawą zakresu działania, staje się z dniem wejścia w życie ustawy organem założycielskim przedsiębiorstw państwowych, dla których dotychczas takim organem był Minister Transportu, Żeglugi i Łączności.

Art. 7. Organizację Ministerstwa Łączności, wykaz jednostek organizacyjnych podporządkowanych Ministrowi Łączności oraz przedsiębiorstw, dla których Minister Łączności jest organem założycielskim — określa statut nadany przez Radę Ministrów.

Art. 8. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275, z 1987 r. Nr 33, poz. 180 i z 1988 r. Nr 41, poz. 324) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w przepisach ustawy w różnych przypadkach wyrazy „Minister Transportu, Żeglugi i Łączności” zastępuje się użytymi w tych samych przypadkach, z zastrzeżeniem pkt 2, wyrazami „Minister Łączności”,
- 2) w art. 6 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „Ministrom: Przemysłu, Transportu, Żeglugi i Łączności oraz Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych” zastępuje się wyrazami „Ministrom Przemysłu, Transportu i Gos-

- podarki Morskiej oraz Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych",
- 3) w art. 6 w ust. 3 oraz w art. 23 w ust. 2 wyrazy „transportu, żeglugi i łączności” zastępuje się wyrazami „transportu i gospodarki morskiej”,
- 4) w art. 22 w ust. 1 wyrazy „Ministrom Przemysłu oraz Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych” zastępuje się wyrazami „Ministrom Przemysłu, Transportu i Gospodarki Morskiej oraz Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych”,
- 5) art. 38 otrzymuje brzmienie:
„Art. 38. Minister Łączności nadaje statut PPTT, w którym określa strukturę organizacyjną i zakres działania jednostek PPTT.”,
- 6) po art. 38 dodaje się art. 38a w brzmieniu:
„Art. 38a. Minister Łączności dokonuje kontroli i

- oceny działalności PPTT i pracy Dyrektora Generalnego PPTT.”,
- 7) w art. 44 pkt 3 skreśla się,
- 8) w art. 49 w ust. 3 po wyrazach „Minister Łączności” dodaje się wyrazy „lub z jego upoważnienia Dyrektor Generalny PPTT”,
- 9) w art. 80 wyrazy „w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Transportu, Żeglugi i Łączności” zastępuje się wyrazami „w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Łączności”,
- 10) w art. 81 wyrazy „w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Transportu, Żeglugi i Łączności” zastępuje się wyrazami „w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Łączności”.
- Art. 9.** Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:
W. Jaruzelski

409

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 grudnia 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie czynszów najmu za lokale mieszkalne i użytkowe.

Na podstawie art. 15 ust. 4 oraz art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1987 r. Nr 30, poz. 165 oraz z 1989 r. Nr 10, poz. 57, Nr 20, poz. 108, Nr 34, poz. 178 i Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1987 r. w sprawie czynszów najmu za lokale mieszkalne i użytkowe (Dz. U. Nr 40, poz. 230 i z 1988 r. Nr 42, poz. 330) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 w ust. 2 w pkt 5 skreśla się wyrazy „oraz Służby Więziennej”,
- 2) w załączniku nr 1 do rozporządzenia zdanie poprzedzające tabelę otrzymuje brzmienie:
„Stawka bazowa czynszu za 1 m² powierzchni użytkowej wynosi miesięcznie 100 zł.”,

- 3) w załączniku nr 2 do rozporządzenia zdanie poprzedzające tabelę otrzymuje brzmienie:
„Stawka bazowa czynszu¹⁾ za 1 m² powierzchni użytkowej wynosi miesięcznie 500 do 3000 zł.”

§ 2. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 1984 r. w sprawie czynszu najmu lokali mieszkalnych w budynkach zarządzanych przez jednostki organizacyjne resortu spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej (Dz. U. Nr 31, poz. 165 i z 1985 r. Nr 55, poz. 279)

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1990 r., z tym że najemcy lokali użytkowych opłacają czynsz najmu według stawek dotychczasowych do czasu ustalenia nowych stawek czynszu za te lokale przez rady narodowe stopnia podstawowego.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

410

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 grudnia 1989 r.

w sprawie podwyższenia ryczałtu dla kombatantów z tytułu opłat za energię elektryczną, gazową i ciepłą na cele domowe.

Na podstawie art. 18 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. o szczególnych uprawnieniach kombatantów (Dz. U. Nr 16, poz. 122 i Nr 40, poz. 269, z 1986 r. Nr 42, poz. 202 oraz z 1987 r. Nr 14, poz. 84 i Nr 33, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wysokość ryczałtu z tytułu opłat za korzystanie z energii elektrycznej, gazowej i ciepłej na cele domowe, określonego w art. 18 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. o szczególnych uprawnieniach kombatantów (Dz. U. Nr 16, poz. 122 i Nr 40, poz. 269, z 1986 r.

Nr 42, poz. 202 oraz z 1987 r. Nr 14, poz. 84 i Nr 33, poz. 180), podwyższa się od dnia 1 listopada 1989 r. do kwoty 2700 zł miesięcznie.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1989 r. w sprawie podwyższenia ryczałtu dla

komitantów z tytułu opłat za energię elektryczną, gazową i ciepłą (Dz. U. Nr 37, poz. 205).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

411

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI PRZESTRZENNEJ I BUDOWNICTWA

z dnia 28 listopada 1989 r.

w sprawie sposobu, trybu i szczegółowych warunków nadawania uprawnień zawodowych oraz działania komisji kwalifikacyjnej do spraw uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii.

Na podstawie art. 45 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. — Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. Nr 30, poz. 163 i Nr 43, poz. 241) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Artykuły powołane w rozporządzeniu bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 17 maja 1989 r. — Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. Nr 30, poz. 163 i Nr 43, poz. 241).

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) uprawnieniach zawodowych — rozumie się przez to uprawnienia do wykonywania samodzielnych funkcji w dziedzinie geodezji i kartografii,
- 2) osobie zainteresowanej — rozumie się przez to osobę ubiegającą się o nadanie uprawnień zawodowych,
- 3) komisji kwalifikacyjnej — rozumie się przez to komisję kwalifikacyjną do spraw uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii, powołaną na podstawie art. 45 ust. 3.

§ 2. 1. Do wniosku o nadanie uprawnień zawodowych, sporządzonego według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia, osoba zainteresowana jest obowiązana załączyć:

- 1) dokumenty potwierdzające posiadanie:
 - a) wyższego lub średniego wykształcenia geodezyjnego albo
 - b) wyższego wykształcenia geograficznego o specjalności kartografia lub innej specjalności i ukończenie podyplomowego studium w zakresie kartografii, albo
 - c) tytułu naukowego profesora w dziedzinie geodezji i kartografii, albo
 - d) I lub II stopnia specjalizacji zawodowej w dziedzinie geodezji i kartografii,
 - e) innego pokrewnego wykształcenia, uznanego za spełnienie wymagań kwalifikacyjnych stosownie do art. 44 ust. 4,
- 2) szczegółowy opis prac wykonywanych podczas dotychczasowej praktyki zawodowej, sporządzony przez osobę zainteresowaną,

3) inne dokumenty mające wpływ na ocenę dotychczasowego dorobku zawodowego osoby zainteresowanej.

2. Wniosek i dokumenty wymienione w ust. 1 osoba zainteresowana składa komisji kwalifikacyjnej.

§ 3. 1. Zakresy uprawnień zawodowych, o których mowa w art. 43, powinny być zgodne z praktyką zawodową lub wyuczoną specjalnością osoby zainteresowanej.

2. Rozszerzenie zakresu posiadanych uprawnień zawodowych następuje w trybie i na warunkach przewidzianych do nadawania uprawnień.

§ 4. 1. W skład komisji kwalifikacyjnej wchodzi: przewodniczący, wiceprzewodniczący, członkowie i sekretarz.

2. Przewodniczącemu komisji kwalifikacyjnej zastępuje wyznaczony przez niego wiceprzewodniczący.

3. W celu przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego przewodniczący komisji kwalifikacyjnej tworzy ze składu komisji 4—6-osobowe zespoły.

§ 5. Przewodniczący komisji kwalifikacyjnej:

- 1) kieruje pracami komisji kwalifikacyjnej,
- 2) ustala regulamin działania komisji kwalifikacyjnej,
- 3) ustala skład osobowy i terminy posiedzenia zespołów, o których mowa w § 4 ust. 3,
- 4) wyznacza organizatorów posiedzeń wyjazdowych.

§ 6. Sekretarz komisji kwalifikacyjnej:

- 1) prowadzi dokumentację rozpatrywanych wniosków o nadanie uprawnień zawodowych,
- 2) przekazuje przewodniczącym zespołów dokumenty określone w § 2,
- 3) zawiadamia członków komisji kwalifikacyjnej o terminach posiedzeń zespołów,
- 4) prowadzi dokumentację dotyczącą wyników postępowania kwalifikacyjnego.

§ 7. 1. Pracami zespołu kieruje przewodniczący lub wyznaczony przez niego wiceprzewodniczący komisji kwalifikacyjnej.

2. Pracami zespołu może kierować także wyznaczony przez przewodniczącego członek komisji kwalifikacyjnej.

§ 8. 1. Postępowanie kwalifikacyjne przeprowadza się w siedzibie komisji lub na posiedzeniach wyjazdowych.

2. Postępowanie kwalifikacyjne powinno być zakończone w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia złożenia dokumentów, o których mowa w § 2.

3. Organizowanie posiedzeń wyjazdowych może być powierzone na zasadzie porozumienia stowarzyszeniom społeczno-zawodowym działającym w dziedzinie geodezji i kartografii, a także innym jednostkom organizacyjnym.

4. O terminie i miejscu przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego oraz o wysokości przewidywanych kosztów postępowania organizator posiedzenia zawiadamia osoby zainteresowane na 14 dni przed wyznaczonym terminem.

5. Wysokość kosztów postępowania kwalifikacyjnego ustala i rozlicza organizator posiedzenia.

§ 9. 1. Postępowanie kwalifikacyjne obejmuje:

- 1) badanie złożonych dokumentów,
- 2) sprawdzenie, czy osoba zainteresowana wykazuje dostateczną znajomość przepisów w dziedzinie geodezji i kartografii.

2. Sprawdzenie znajomości przepisów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przeprowadza się w formie egzaminu albo poprzez uznanie dotychczasowych prac i publikacji z tego zakresu.

3. Z przeprowadzonego postępowania kwalifikacyj-

nego sporządza się protokół, który podpisują członkowie zespołu.

§ 10. 1. Świadcstwo nadania uprawnień zawodowych sporządza się według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do rozporządzenia.

2. Świadcstwo rozszerzenia zakresu posiadanych uprawnień zawodowych wydaje się zgodnie z przepisem ust. 1, zachowując dotychczasowy numer uprawnień zawodowych lub numer dokumentu, o którym mowa w art. 50 ust. 1.

§ 11. Jeżeli osoba zainteresowana nie zgłosiła się w wyznaczonym terminie na posiedzenie komisji kwalifikacyjnej, zwraca się jej złożone dokumenty.

§ 12. Osoba, której odmówiono nadania uprawnień zawodowych, może ponownie wystąpić o ich nadanie po upływie roku, licząc od dnia uprawomocnienia się decyzji odmownej.

§ 13. Osoby, którym nadano uprawnienia zawodowe, wpisuje się do centralnego rejestru osób posiadających uprawnienia zawodowe.

§ 14. Osoba posiadająca uprawnienia zawodowe przy wykonywaniu samodzielnych funkcji w dziedzinie geodezji i kartografii posługuje się numerem uprawnień zawodowych.

§ 15. W stosunku do wniosków o nadanie uprawnień, złożonych do dnia 31 grudnia 1990 r., postępowanie kwalifikacyjne powinno być zakończone w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa:
A. Paszyński

Załącznik nr 1 do rozporządzenia
Ministra Gospodarki Przestrzennej i
Budownictwa z dnia 28 listopada
1989 r. (poz. 411)

W z ó r

WNIOSEK O NADANIE UPRAWNIEN ZAWODOWYCH

I. Wnoszę o nadanie uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii w następujących zakresach: *)

- 1) geodezyjne pomiary sytuacyjno-wysokościowe, realizacyjne i inwentaryzacyjne,
- 2) rozgraniczanie, podziały i szacowanie nieruchomości (gruntów) oraz sporządzanie dokumentacji do celów prawnych,
- 3) geodezyjne pomiary podstawowe,
- 4) geodezyjna obsługa inwestycji,
- 5) geodezyjne urządzenie terenów rolnych i leśnych,
- 6) redakcja map,
- 7) fotogrametria i teledetekcja.

*) Niepotrzebne skreślić

II. Dane osobowe osoby zainteresowanej

1.
(nazwisko) 2.
(imię) 3.
(nazwisko panięskie)
4.
(imiona rodziców) 5.
(data urodzenia)
6.
(nr i seria dowodu osobistego) 7.
(wykształcenie)
8.
(nazwa szkoły i rok ukończenia)
9.
(adres zamieszkania i kod pocztowy)

III. Przebieg praktyki zawodowej

Lp.	Nazwa zakładu pracy i adres	Zajmowane stanowisko (w okresie od — do)	Liczba lat praktyki zawodowej
1	2	3	4
R a z e m			

Stwierdzam własnoręcznym podpisem prawdziwość danych zamieszczonych w części II i III.

.....
(data i podpis)

IV. Do wniosku załączam następujące dokumenty:

- 1) uwierzytelniony odpis (kopię) dyplomu szkoły wyższej lub średniej,
- 2) szczegółowy opis prac geodezyjnych i kartograficznych, wykonywanych podczas dotychczasowej praktyki zawodowej,
- 3) *)
-
-

*) Wymienić dokumenty, które według uznania osoby zainteresowanej spełniają warunki określone w § 2 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia.

Załącznik nr 2 do rozporządzenia
Ministra Gospodarki Przestrzennej i
Budownictwa z dnia 28 listopada
1989 r. (poz. 411)

W z ó r

str. 4

str. 1

	<p>MINISTER GOSPODARKI PRZESTRZENNEJ I BUDOWNICTWA</p> <p>Świadectwo nadania uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii</p> <p>Nr ...</p>
--	--

str. 2

str. 3

<p>Na podstawie art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. — Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. Nr 30, poz. 163 i Nr 43, poz. 241)</p> <p style="text-align: center;">s t w i e r d z a m, z e</p> <p>..... (tytuł zawodowy, imię, nazwisko, imię ojca)</p> <p>uzyskał uprawnienia zawodowe w zakresie:</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>Posiadacz świadectwa jest uprawniony do wykonywania samodzielnych funkcji w dziedzinie geodezji i kartografii w wyżej wymienionym zakresie.</p> <p style="text-align: center;">MINISTER z up. Główny Geodeta Kraju</p> <p>Warszawa, dnia</p>
---	--

Uwaga: Świadectwo jest 4-stronne o formacie 10,5 cm × 14,5 cm każdej strony.

Opłata za prenumeratę na rok 1990 wynosi rocznie: Dziennika Ustaw 6.800 zł;
Monitora Polskiego 4.800 zł.

Reklamacje z powodu niedoreczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1, niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów.
Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, tel. 42-14-78 i 694-67-50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 0959-1300-89.

PL ISSN 0209-2123

Cena 64,00 zł